

Lillegårdens



sanghæfte

Lillegårdens flaghejsning

Mel.: Der er ingenting der maner.



Der er ingenting, der maner,
som et flag, der går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op -
og det vajer under saling
som en flammende befaling,
å men også som en hvisken
om det største, som vi ved:
Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Derfor blotter vi vort hoved,
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmes tolk,
det er både land og folk - -
Lad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red
- omend hele verden strides -
jeg er Danmark, jeg er fred!

Midsommervisen “Vi elsker vort land”

De tre første vers, som normalt synges ved bålfester

Text: Holger Drachmann, 1885

Melodi P. E. Lange-Müller, 1885

1.

Vi elsker vor land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje.
Når om våren hver fugl,
over mark, under strand,
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
Vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,
men den skønneste krans,
bli'r dog din Sankte Hans!
Den er bunden af sommerens hjerter,
så varme så glade.

3.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens ånd
under mark over strand,
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde
hver by har sin heks,
og hver sogn sine trolde.
Dem vil vi fra livet med glædesblus holde
vi vil fred her til lands
Sankte Hans, Sankte Hans!
Den kan vindes, hvor hjerterne
aldrig bli'r tvivlende kolde.

2.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler,
da går ungdom til dans
på dit bud Sankte Hans
ret som føllet og lammet, der frit
over engen sig tumler.

Sankte Hans - sankte vands!



Vi elsker vort land, når den silende regn,
lar' det dryppe fra taget og ned i vort øje,
når det sjasker fornej'n, og det fodkolde vand,
lader stemmen til hviskende hæshed sig bøje.
Vi sjokker i vand, over vej over gade
vi gruer: Hvordan får vi høsten i lade?
Vi blir trukket til vands, her til lands, Sankte Hans
Hvor er bunden på sommerens frilufts- og fællesskabsbade?

Vi elsker vort land, men i ferien mest,
når hver sky over marken et styrtebad sender.
Når af byger er flest, og når kvinde og mand
trækker luffer og vanter på frysende hænder.
Når regnen hvert jordbær til syltetøj tromler,
når koen sin kløver i suppeform gumler.
Da går ungdom til vands, på dit bud, Sankte Hans,
ret som torsken og rødspætten frit sig i hyttefad tumler.

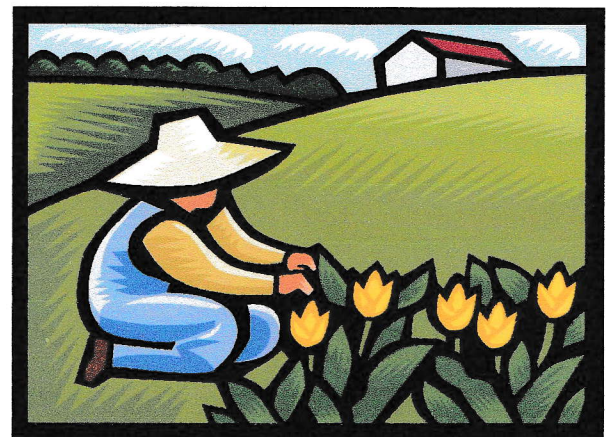
Vi elsker vort land, og med spændt paraply
skal til midsommerfest man beredte os kende.
Ved hver eneste by over mark, under strand
vil vi bålene tænde - hvis da de kan brænde.
Forkølede blir både hekse og trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde.
Der er vådt her til lands, Sankte Hans, sankte vands,
jeg vil slutte, for fingrene fryser, fortvivlende kolde.

MEL.: NYBODERS PRIS

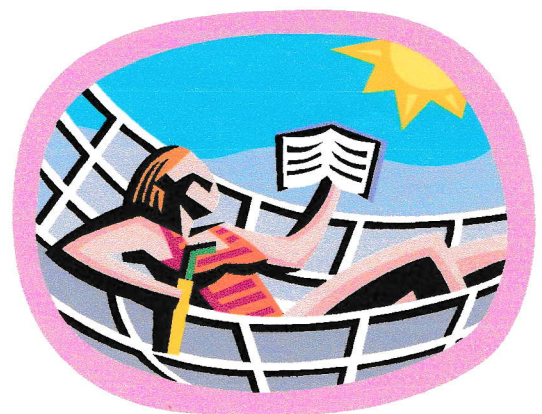
TIL H/F LILLEGÅRDEN



1. Her i Lillegården er godt at være,
derfor kommer vi her år efter år,
det vil nye lej're hurtigt lære,
som'ren bare alt for hurtigt går.
Lillegården du har mig helt betaget,
du vort åndehul når vi har fri,
på de grønne plæner vejre flaget,
i vor lille havekoloni.



2. Sommer sol og fritid hører bare sammen,
og vor' dage går i Lillegården,
folk fra mange steder kommer sammen,
hygger sig en stund og hviler ud.
Lillegården du har mig helt betaget,
du vort åndehul når vi har fri,
på de grønne plæner vejre flaget,
i vor lille havekoloni.



H/F LILLEGÅRDEN

Syng — syng — syng og vær glad,
syng med den stemme du har,
syng — syng — syng og vær glad
syng og hold sorgen for nar.
Selv om du også på pumperne kør'
så frem med det gode humør,
syng hvor i verden du så kommer hen:
Caroline er bange for bussemænd.



Når vinteren rinder i grøft og grav,
og rugens de krøllede blade
sig ranker i solen, som spejles i hav,
jeg griber med længsel, knap véd jeg deraf,
min hakke, min skovl og min spade.



Nu går våren gennem Nyhavn
fra Shanghai og til Kahyt.
Nu har solen gule unger
i hver skinnende regnvejrspytt.
Alle havnens søde piger
drikker forårsguden til.
Vi har al i stride strømme,
vi har sang og banjospil.

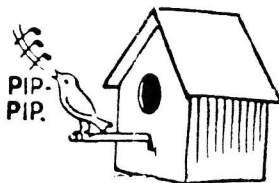
Kom min søde nyhavnspige,
lad mig elske dig i nat.
Se, en simpel hønsestige
har til himlens dør jeg sat.
Jeg kan sprænge alle skranker,
jeg kan bryde alle bånd.
Men i aften bli'r jeg stille,
blot du ta'r min store hånd.



Katinka, Katinka, luk vinduet op,
nu vil jeg spendere en vise.
Et forår har kærtegnet pigernes krop,
og nu er du li' til at spise.
Men først skal vi ha' os en sang eller to,
og så skal Katinka og Søren til ro.
Katinka, Katinka, luk vinduet op
og hør min harmonikavise.

Katinka, Katinka, smæk vinduet i,
og spar dine små bommelommer.
Gør stuen lidt pæn, mens jeg tæller til ti
og ærbart ad gangdøren kommer.
Du gi'r mig din seng, og jeg gi'r dig min sang,
så fejrer vi foråret endnu en gang.
Katinka, Katinka, luk øjnene i,
for nu er det Søren, der kommer.

Syng med



En sømand har sin enegang,
som fange på en ø.
Lyt til en simpel enesang
imellem vind og sø!
Det bruser fra den våde vej
i nat og stjerneskrær,
min tanke går til dig, til dig!
Du er mig evig nær.

Men når den gule løvetand
ved Sjællands grøfter gror,
og fra det lave, grønne land
man hører frøers kor;
når pinseløvet bryder frem,
de danske svaler træer,
og alle fugle vender hjem —
du er mig otter nær!



Du landevej, du landevej,
skønt mine sko du fik,
du kan bestandig drage mig,
trods tusind mil jeg gik.
For vandred' end jeg viden om
med randsel og med stok,
til målet jeg dog aldrig kom,
og aldrig fik jeg nok.

Du landevej du landevej,
jeg synger dig en sang,
en melodi du lærte mig
på marchen mangen gang.
Du landevej, du landevej,
hvor er dit liv dog sundt,
jeg ha'de lyst at følge dig
den hele klode rundt.

Og pigen sa'e: hør søndenvind,
du må ikke være en drillepind —
— lad vær' at rør' min nye hat,
for jeg skal jo møde min elskede skat
i hat med slør og blomster på
og kjole med vidde og ynde.
To hvide sko, — så små, så små
— og strømper så spindelvævstynde.

Og pigen sover trygt i ro
og drømmer de danser endnu — de to.
I stuen ligger — spredt omkring —
på gulvet, i stolen de yndigste ting:
En hat med slør og blomster på
og kjole med vidde og ynde.
To hvide sko, — så små, så små
— og strømper så spindelvævstynde.



Se, nu danser bedstefar,
til den gamle vals.
Midt i dansen pigen ta'r
om den gamles hals.
Han holder a' den og råber og ler,
alle han ser, flot kavalier,
svinger sig rundt som en hvirlende vind
men ikke kind mod kind.
Se nu danser bedstefar
til den gamle vals.



Gem du dine kys,
til det bli'r forår igen —
gem du dine kys,
til du har fundet en ven.
For når vint'ren er forbi,
så kommer jeg og får dit svar,
og så får du brug for alle de kys, du har



Her er liv og glade dage,
her går solen aldrig ned.
Livet blev ej skabt til plage,
men til fest og gemytlighed.
Pokker skulle ikke tage
verden med gemytlighed,
for her er liv og glade dage,
her går solen aldrig ned.

Hvorfor?

For her er godt at være,
Ja, her er godt at være.

DER ET ØLDIGT LAND

Mel.: Der er et yndigt land

1. Der er et øldigt land
det står med nød og næppe
blandt alt det pokkers vand
Blandt alt det pokkers vand.
Det bugter sig blandt bar og kro
det hedder gamle Danmark
og her er øllen go'
oh ja, hver øl er go'
2. Her drak i fordums tid
hver tillakkede kæmpe
sin mjød af fad med flid
sin mjød af fad med flid.
Så prøved' han (ej uden men)
at finde sine bene
men faldt ved hver en sten
ja, hver en bautasten
3. Den øl er endnu skøn
og gid den aldrig vælter
lad baj'ren stå så grøn
lad baj'ren stå så grøn.
De ædle sorters skønne øer
med sutter, fulde svende
og svimle danske møer
ja, svimle danske mø'r.
4. Hil druk og fædreland
hil hver en kølig bajer
vi drikker dem vi kan
vi drikker dem vi kan.
Vort gamle Danmark - SKÅL! - bestå
så længe øllet skummer
og næsen den bli'r blå
med røde prikker på.

Øllenslager

FRIHEDEN

1. STJERNERNE BLINKER, JORDEN DREJER RUNDT
FUGLENE SYNGER I SOLEN.
FÅ HAR DET GODT, MANGE LIDER ONDT
PÅ ASFALTEN BLEGNER VIOLLEN.
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
SOM SVALERNE HØJT I DET BLÅ,
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
DIG HELST PÅ JORDEN VI SÅ.
2. MENNESKESKABT ER HADETS BÅND
OG ONDSKABENS TUNGE LÆNKER.
STÆRK OG GOD ER DEN HÅND
SOM PÅ HAVETS BUND SÆNKER.
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
SOM SVALERNE HØJT I DET BLÅ,
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
DIG HELST PÅ JORDEN VI SÅ.
3. OFTE VIL MAN BINDE FRIHEDENS FUGL
FOR AT FÅ SANGEN TIL AT FORSTUMME.
MEN DEN KAN IKKE HOLDES SKJUL
LAD DET TORDNE FRA FRIHEDENS TROMME.
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
SOM SVALERNE HØJT I DET BLÅ,
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
DIG HELST PÅ JORDEN VI SÅ.
4. FINDER DU PLADSEN I LIVET FOR TRANG,
- ER DIN ROSE SPÆRRET INDE?
SLÅS DU ALENE, BLI'R KAMPEN FOR LANG,
MEN SAMMEN KAN VI FRIHEDEN FINDE.
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
SOM SVALERNE HØJT I DET BLÅ,
OH, FRIHED, OH, FRIHEDEN FLYVER
DIG HELST PÅ JORDEN VI SÅ.

Lillegården Sommerfest

Melodi: Mormors kolonihavehus.

Det er forår og det kribler,
vi må ned og hente cykler,
vi skal ud og se til haven,
får måske en enkelt øl til maven.
"Det bli' et liv i sus og dus,
i vores kolonihavehus
i vores kolonihavehus."



Så skal vi ha' pakket bilen,
vi må ud og finde stilen,
den med enden op i vejret,
senere vi ser på æbletræet.
"Der et liv i sus og dus,
i vores kolonihavehus
i vores kolonihavehus."

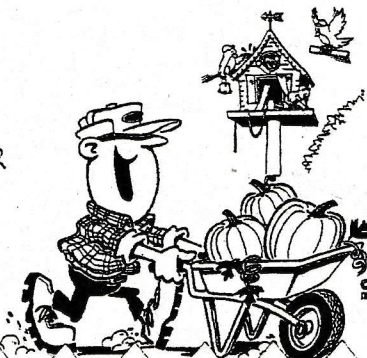


Så det ud med bord og stolen
grillen varmer godt i solen,
vi har fest hvert år på stien,
hvor vi alle finder melodien
"Det er et liv i sus og dus,
i vores kolonihavehus
i vores kolonihavehus."



Så det ud med skovl og rive,
ikke ligge der og drive,
haven skal vi snart forlade,
nogen må hjem og have en blokade.
"Det var et liv i sus og dus,
i vores kolonihavehus
i vores kolonihavehus."

Tak til alle for en god sommer



Megamamamiamix

Jylland mellem tomme flasker, hvem skal rydde op i dem – det skal såmænd Jens Vejmand hans liv var fuld af – hønsefødder og gulerødder og halsen af en svane, den som kysser pigerne – han skal leve, han skal leve, han skal leve – højt for træets grønne top stråler juleglansen, spillemand, spil lystigt op, nu begynder – Ole's nye automobil kø'r i timen otte mil, tøf, tøf, hakkebøf, hakkebøf med – ris, ras, filigongon, vil du ha' den med eller uden ballon, nej tak, jeg bruger pessar, jeg vil hel're ha' – rød hvide farver, vi skal ud og slås, vi er fra Danmark og det er faktisk os – vi skåler for vore venner og dem som vi kender og dem som vi ikke kender – de går aldrig hjem, de går aldrig hjem når de først er kommet – i en kælder sort som kul, allerdybest nede – i dalen en lille hytte lå, der boede – fader Abraham og fire sønner, fire sønner og fader Abraham og de åd kun lidt og de drak kun lidt, men de – sejled' op af åen, de sejled' ned af – havet omkring Danmark vor moderlige hav, hav, hav – skål for satan og ned med lortet.

Skåååååål

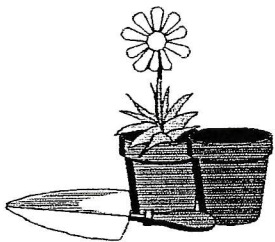
Sommerfest 2007

HF / Lillegården

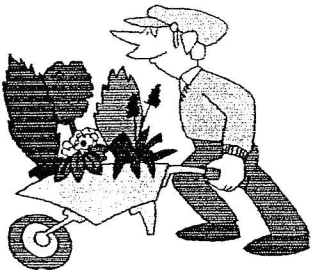
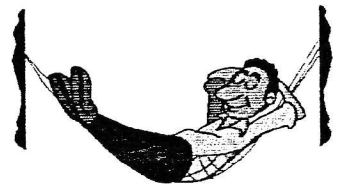
Mel.: Pigerne fra Småland



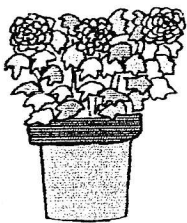
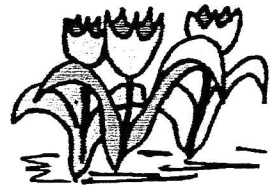
Når forårssolen skinner, her i vores koloni
Så ser vi alle frem til både kål og selleri
Vi hakker og vi fræser, der er nok at gøre her.
Vi køber nye blomster, der skal smykke her og der.
Der er roser og violer
Der er løjtnantshjerter med
Der er friske Kaprifolier
Der er stauder på geled.
Vi vil alle sammen gerne se vor have rigtig fin,
Men det kan vi ikke uden at vi bruger energien.



Se huset det har stået nu i regn og sne og blæst
Så der er sikkert meget der skal gøres allerbedst.
Vi maler og vi tømmer, save hylér højt i kor,
Så alle nu kan se, at vi i havehuset bor.
Der er maling, søm og skruer
Der er tagpap til et tag.
Der er blomster i vor stuer
Til en fest i muntært lag
Vi vil alle sammen



Når så det bliver aften, vil vi gå en lille tur
Igennem kolonien for at se de andres "bur"
For hækkene er høje, man kan ej hinanden se
Der bliver ikke mange omgang kaffe eller te.
Vi vil værne om hinanden
Vi vil være der i fred.
Der er ikke megen samvær
Snakken kommer ej på gled.
Vi vil alle sammen



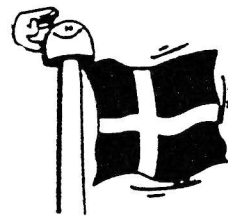
Men kære alle sammen, vi er dog et havefolk
Der elsker vore haver, selv en sommer der er kold.
Vi glæder os til forår hvor vor have springer ud
Og gå i gang med skovl og rive og en pudseklud.
Der skal males, der skal fræses
Vi skal ha' kartofler lagt.
Der er bede der skal klædes
Ud i al sin blomsterpragt
Vi vil alle sammen



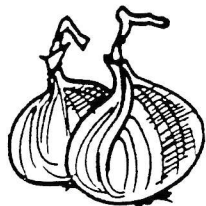
Kolonihaveforbundet for Danmark

melodi : Jeg vil bygge en verden.....

Inde bag en tjørnehæk en lille strimmel jord
ligger frodigt gemt, men hvor det spirer, hvor det gror.
Alting ånder fred, omend der slides uden stop,
flaget smælder kækt for vinden på sin mastetop.



Denne plet har jeg skabt, det er verden for mig,
den er lille, men dog er den stor,
hver en dag, hvert et nap, hvert et slid er en leg.
For jeg ved, at det sætter sig spor.
Lad de andre kun lege med villa flot og stor,
lad dem eje en park hver for sig,
jeg har nok i min have, en lille bid jord,
den er verden og lykken for mig.



Urter, kål, kartoffelrækker i min have står,
pynter festligt op, når alt den rette pasning får,
hist og her en enkelt blomst gi'r haven lidt kulør,
alt i alt en skøn idyl, der smitter med humør.

Denne plet har jeg skabt, og jeg kalder den min,
og jeg syn's, den er lidt af mig sel',
mens jeg sidder og ser under blomstrende vin,
er det, som jeg er badet i held.
fuglefløjtet fra oven og solens varme skin,
alle planternes livsglade hær,
det skal ildne min tanke og mildne mit sind,
som er sort i en tid, der er svær.

Arbejdsdagen slutter, den kan ofte være slem,
på min cykel styrer jeg så mod mit havehjem,
aftnen går med slid derude - er man end lidt træt,
mærkes det slet ikke, for man føles ung og let.

Denne plet har jeg skabt, dette fritids asyl,
som er gemt bag en skærmende tjørn,
der er mere derinde, som skaber idyl,
det er flokken af legende børn.

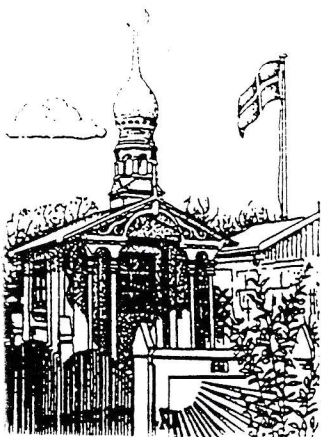
Disse små-bitte rollinger, klædt i ingenting,
når de løber og leger og lær,
de kan gøre mig glad, som de farer omkring,
og hvad kan jeg så ønske mig mer'.



Inde i det lille lysthus pusler der en mor,
dagens mad skal laves, og den sætter hun på bord,
alle kaldes ind, vi skuer ud på denne plet,
som hver sommer fryder sindet og gør dagen let.

Denne plet har jeg skabt, det er verden for mig,
det er lykkens og glædens symbol,
jeg er glad for min have, og her gik min vej,
under gråvejr og skinnende sol.

Jeg vil ønske, at alle den tanke ret forstår.
Jeg har ret til at prise mit held,
når jeg ejer en have, som år efter år
er min glæde - og eet med mig sel'.



Frede Aabenhuus

Kolonihaveforbundet for Danmark

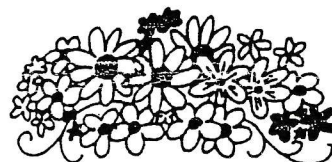
melodi : Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne.....

Vi elsker den plet, som vi kalder vor have,
den dejlige plet med dens hygge og fred,
vi elsker at gå der og plante og grave,
alt for hurtigt tiden, den iler af sted.



Vi elsker vor have, når foråret bryder
i tusindvis knopper og spirene frem;
når klangen fra spader og riverne lyder,
alt vågner af dvale fra vinterens gem.

Vi elsker vor have på højsommerdage,
hvor himlen er klar, og hvor natten er lys,
vi ligger på plænen, la'r solen os bage,
og tanken, den svæver så let som en sky.



Vi elsker vor have ved midsommertide,
når stæren den fløjter og drøslen den slår
med triller så klare - dog vemodig blide,
for nu vender solen, mod vinter det går.

Vi elsker vor have, når efteråret kommer,
når bladene pranger i gyldenbrun pragt,
men vinter sig nærmer, det slut er med sommer,
snart ser vi vor have i vinterens dragt.



Lillegårdens flagnedtagning Mel: Nu falmer skoven



Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld,
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld,
og stubbene de golde.

